apare săptămânal

Anul 1
Numarul 9
1-7
august
2011

Nastratin

SINGURA REVISTĂ DE PAMFLET (INTER)URBAN ŞI CARICATURĂ DE BRAND

www.nastratin.ro

inspirație + transpirație

2,4 Lei

Sharon Stone și instinctele ei primare

-E adevărat c-am furat-o din cimitir, dar, la urma urmei, gestul contează!

-Ehei, când te-oi țuca io o dată, rămâi mai crăcănată decât în Basic Instinct!

-Sharon Stone e un nume prea complicat! Pot să-ți spun Tanța?

-Îți cumpărasem și niște mici, da' i-am mâncat io pe drum!

-M-ai dezamăgit, fato! Pantofii ăștia nu-s de firmă!

-Ce-mi dai să nu-i spun că ai picat la Bac?

"Femeile pot fi capabile să simuleze orgasmul. Dar bărbații pot simula o întreagă relație."

CUM E VREMEA?

Nastratin
SINGURA REVISTĂ DE PAMFLET ÎNTERURBAN SI CARICATURĂ DE BRANȘ

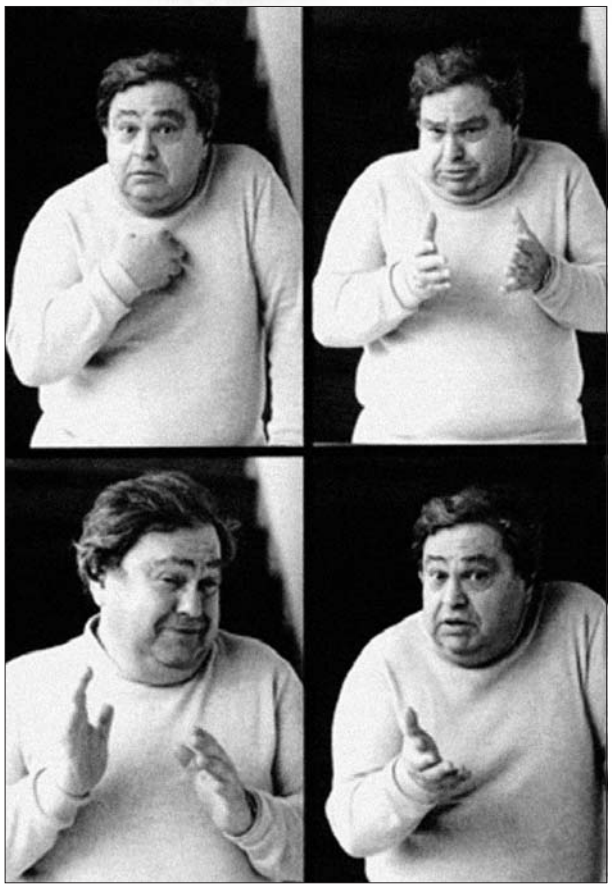

6 ianuarie 1999 a fost cea mai calduroasa Boboteaza de cand se fac masuratori. Asa spun meteorologii. Eu cred tot ce spun ei despre vremea de ieri, sau chiar de acum 100 de ani. Dar ce spun ei despre ziua de maine, nu cred. De unde sa stie cum evolueaza vremea de la o zi la alta? Asta nu e stiinta, e un truc, un bluff. Toti se autointituleaza doctori. De ce? Vremea are galci sau scarlatina? Un porc care aduna paie in bot stie mai bine decat ei cand vine iarna. De aceea apar meteorologii la TV cu un bat in mana. Asa par mai importanti. Lumea spune: „Oho, asta are un bat. Trebuie sa stie ceva“. Aiurea. Tu vrei sa stii daca maine e cald sau rece, dar asta n-o sa afli niciodata de la ei. In loc de asta, iti apare un nene cu un bat, care explica: „E un vant care vine din Biscaia, trece peste Pacific, aterizeaza in Turcia si se reintoarce in Caraibe“. Ce ma intereseaza pe mine de unde vine vantul? Ii platesc eu calatoria? Tot ce nu te intereseaza ti se baga pe gat. Maine, creste presiunea! Ei si? Ce sunt eu? Mecanic de locomotiva? Imi sare cazanul in aer?

Sau ma sperie ca scade presiunea cu 50%. Si ce? E treaba mea daca scade? Tot nu am presiuni de vanzare, asa ca nu pierd nimic la ele. Sau te informeaza despre temperatura de la aeroport. Dar cine e nebun sa locuiasca la aeroport?! Maine ploua sau nu? Nu ti se spune. Tot ce auzi, e umiditate 16%. Si ce? Imi voi cumpara 16% dintr-o umbrela? Sau numai o maneca de pardesiu?

Noi stiam ca iarna sufla Crivatul si vara Zefirul. Asta nu mai e de-ajuns. Toate fenomenele trebuie sa aiba un nume la ordinea zilei. Nu mai sufla un taifun oarecare, ci Ninio sau Gonzales. Asa ca acum iarna sufla Boris sau Ivan cel Groaznic – iar vara Zoia Kosmodemianskaia. Acoperisul magaziei mi l-a suflat Natasa, iar Letitia mi-a adus o grindina care mi-a curatat vopseaua masinii.

Nu mai tine nici aia cu „Aoleo, ce ploaie vine de la Cluj“. Ploaia vine acum de la Juliska. Si nu mai are loc o inundatie, ci o Marghioala, si daca da si un inghet, ala se cheama Haralambie si se face un Gheorghita pe toate autostrazile cu zeci si sute de carambolaje si astea toate cauzate de Arabela. Asta e o inventie noua: daca o calamitate are identitate, e trasa la raspundere. Inca o afacere buna pentru tagma avocatilor. Mai ales ca orice pagube – fie ca au loc in China sau in Troscstan, nu se socotesc in ierni, in zloti sau ce-o mai fi – nu. Toate baracile turtite si depozitele de balegar se socotesc numai in dolari. Asa ca urmatoarea catastrofa care distruge totul se va numi Monica Lewinsky, iar catastrofa de la Cernobal - Iosif Visarionovici.

Dar ce nume vor capata urmarile lasate de marxism-leninism? Ca taifunul incepe si are un sfarsit, dar astea nu se mai termina. Ce nume capata condamnarile din China? Si cum sa numim foametea cronica din Coreea de Nord, sau noua inarmare ruseasca cu rachete atomice? Pantofii sunt vechi, hainele le mai tin puricii sa nu se destrame, in parcul Maxim Gorki porumbeii hranesc trecatorii, dar ei au rachete noi. Cum ar spune unul dintr-un kibut dupa o vizita la Paris: „Am vazut la Luvru tabloul «Fuga din Egipt», de Leonardo Da Vinci. Ca sa vezi cum sunt ai nostri! N-au avut ce manca, cu ce se imbraca, dar l-au chemat pe Da Vinci sa-i fotografieze“.

Mircea Crisan

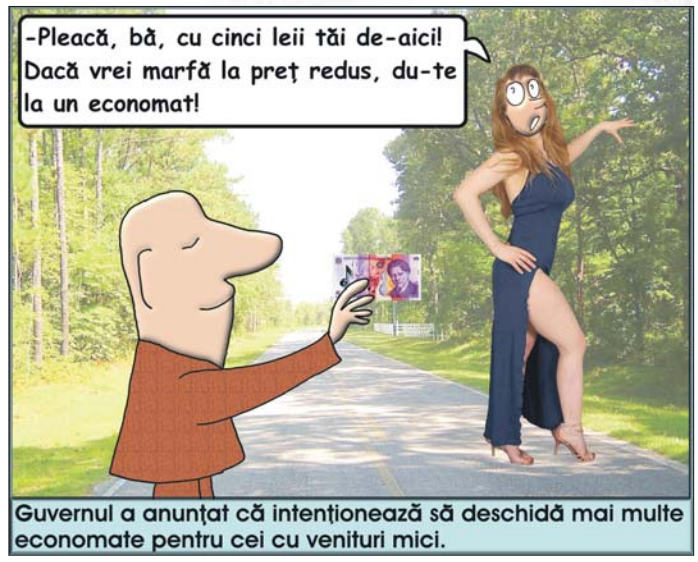

Guvernul a anunțat că intenționează să deschidă mai multe economate pentru cei cu venituri mici.

Jale mare! Ca urmare a înțelegerii cu FMI, începând cu această iarnă, Guvernul nu va mai subvenționa gigacaloria!

Poliția continuă să-l caute pe cel de-al doilea băiat al primarului din Deta în vederea soluționarii cazului celor trei tineri înjunghiați.

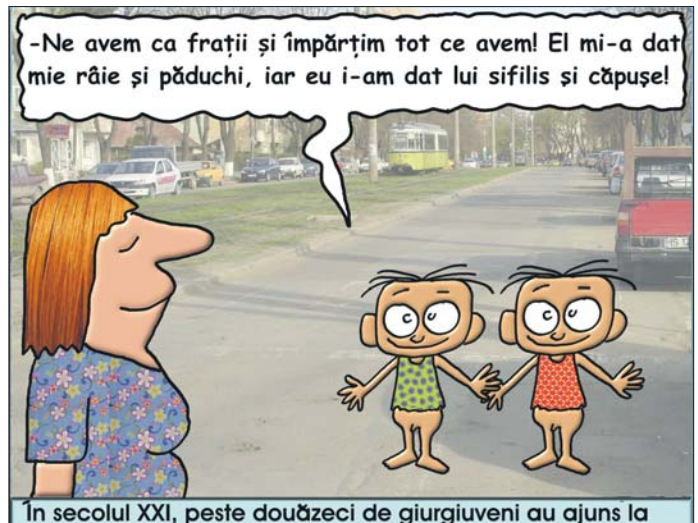

În secolul XXI, peste douăzeci de giurgiuveni au ajuns la spital,urmare a faptului că au fost mușcati de căpușe!

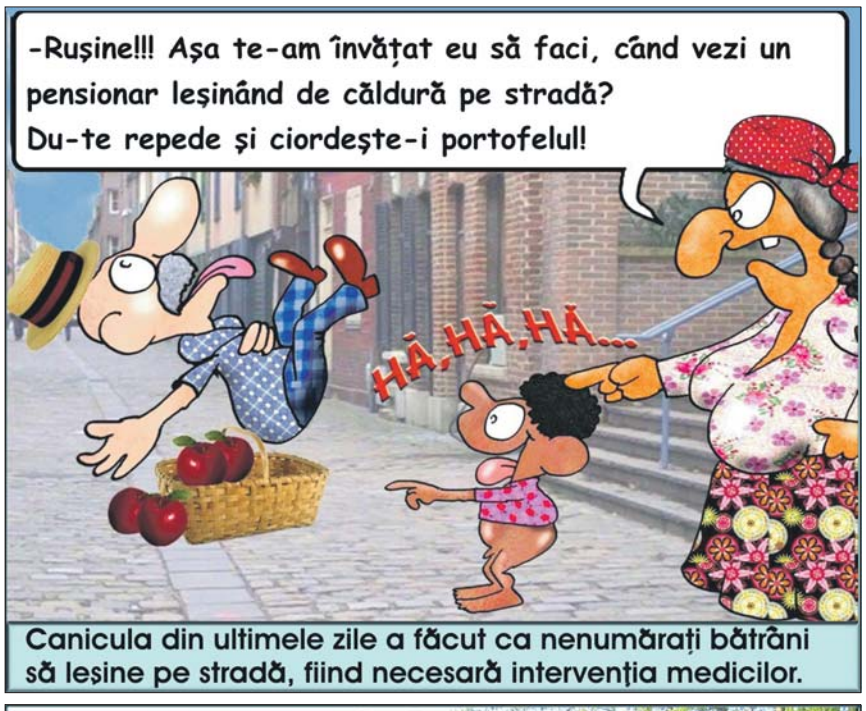
-Rușine!!! Așa te-am învățat eu să faci, când vezi un pensionar leșinând de căldură pe stradă? Du-te repede și ciordește-i portofelul!
HĂ,HĂ,HĂ...
Canicula din ultimele zile a făcut ca nenumărați bătrâni să leșine pe stradă, fiind necesară intervenția medicilor.

Îmbulzeală de nedescris cu ocazia deschiderii unui magazin din Constanța care oferea produse promoționale.

Nastratin, vecinul și depanatorul

Nastratin dadu un telefon, dar apelatul nu fu de gasit. Cica nu era in „aria de acoperire“... Imbufnat, Nastratin urca la etaj, se aseza la masa de scris si, uitand de tot si toate, puse pe hartie ce voia sa povesteasca prin telefon:

„Nu-s mai mult de trei zile de cand s-a petrecut ce-am sa va spun mai departe si, fapt curios, poate, chestia ma amuza mai mult decat sa ma surprinda ori sa ma indigneze. Nevasta-mea, ca in fiecare dimineata insorita de vara, deschide poarta si culege petalele ofilite ale trandafirilor aflati in jardiniera trotuarului... Apoi inspecteaza cu un ochi critic ce alte flori au mai culcat la pamant seara trecuta Albus, Negruta si Rita (astia-s trei din cei sase caini ai nostri)... Vecinul din stanga, cum te uiti la casa noastra din strada (pentru cine vrea sa-mi faca o vizita), tocmai facea cale-ntoarsa din drumul spre serviciu, in masina-i eleganta si aproape noua, care seamana leit cu a mea. Numai la culoare. Incepuse sa-i sune alarma locuintei fara rost si, cum soata-i plecase mai devreme la slujba, vede alarma pe mobil si revine sa rezolve. Deh, ei n-au decat un caine... In ast timp, dinspre capatul strazii vine in fuga un individ tot o apa si-un pamant, nici prea-nalt, nici prea scund, nici prea gras, nici prea slab, nici tanar, nici batran, iar dupa port - nici prea avut, dar nici sarman. Si graieste catre nevasta-mea: «Unde-i domnu?»... Chiar atunci iese si vecinul din curte si afla de la individ cum ca masina-i scoate scantei ca la focurile de artificii, de undeva de langa esapament. Vecinul ramane mut, dar se face verde... Tipul nu-l lasa sa se dezmeticeasca si-i cere o toala, ceva, sa sentinda sub masina: «Ca ma mai pricep»... Acu-i momentul sa va spun ca eu am un principiu in viata: stalpul familiei trebuie sa conduca, nu sa sofeze! Asa ca nu mi-am dat cu parerea. N-o fac decat in politica, sporturi de orice fel, bucatarie, constructii edilitare si civile, muzica, literatura, film etc. In ce priveste vreun permis de conducere, nu-l posed decat pe cel de la masina de tuns iarba. Revin la istorioara. Individul nu zaboveste mai mult de 5 secunde sub masina... Se ridica si spune: «Gata!... Era o tabla care atingea... Putea sa ia foc... Acum e-n regula - mergeti sanatos!»... Vecinul isi revine la culoarea naturala, scoate treizeci de lei, pe care-i ofera jenat si-i strange mana, de-am crezut ca i-a fracturat toate degetele. Individul il bate pe umar, ca omul care nu si-a facut decat datoria, multumeste, la randu-i, si pleaca. Vecinul, prudent/prevazator, trece si pe la service-ul din apropire si povesteste intamplarea, rugandu-l pe mecanic sa-i suie atomobilul pe elevator.

Omul ii zambeste intelegator si ii spune: «Eu o fac, pentru linistea dumneavoastra, dar sunteti cam al douazecilea in ultimele doua zile!» Vecinul meu ramane tablou. Vine si-mi povesteste si mie. Iar eu pun mana pe telefon si-l sun pe celalalt Nastratin. Nu dau de el pe moment. Si atunci ii trimit prin e-mail patania. Acum vad ca apare in revista. Nu stiu precis cum a ajuns acolo, dar banuiesc. Important e ca tocmai ati citit-o. Si ati aflat ce le mai da prin cap unor escroci inventivi de pe la noi“...

Pentru conformitate:
Adrian Maracineanu

94
Apulum®
Certificat de calitate 1918/09/U ISO 9001 : 2008
-ESTI EXTRAORDINAR, PROMETEU! DOAR APULUM 94 VA MAI REUSI, ÎN VIITOR, SĂ REZISTE, CA TINE, ORICĂROR PROVOCĂRI!

Analiştii de la Kremlin dau ca sigură intenţia lui Putin de a candida iar pentru postul de preşedinte al Federaţiei Ruse. Vorba poetului:"I'l be back!"

Potrivit revistei America's Globe Magazine relaţiile fostului preşedinte George Bush cu soţia sa sunt definitiv compromise. Condoleezza Rice nu pare străină de situaţie.

Anders Breivik, autorul masacrului din Norvegia, a cerut să fie audiat în uniformă.Redacţia Nastratin îi pune la dispoziţie un set complet:turban, şalvari, etc.

Analizele făcute confirmă existenţa foametei în regiunile Bakool şi Lower Shabelle din sudul Somaliei. Aproximativ trei milioane de oameni suferă de foame aici.

Ex-preşedintele Partidului Popular Creştin Democrat, Iurie Roşca, s-a încăierat pe o stradă din Chişinău cu un veteran al războiului nistrean, Valeriu Ciobanu.

Preşedintele Franţei, Nicolas Sarkozy, şi-a petrecut weekendul alături de Carla Bruni, pe plaja din Fort de Bregancon, cu care ocazie doritorii au putut admira burtica viitoarei mămici.

Dictionarul umoristic al limbii romane

• Cerb: Unul fericit ca e incornorat.
• Hasis: Visuri gangsteresti.
• Parastas: Onomastica decesului.
• Boccaccio: "Crucea de Piatra" a literaturii.
• Ginere: Candidat de-o seara la coroana de imparat bizantin.
• Amazoana: Persoana care calatoreste numai pe jumatate de cal.
• Alcool: Reformator religios care transforma pe Dumnezeu, in dumnezeii ma-sii.
• Evlavios: Persoana a carei biblioteca se compune din cele douasprezece Evanghelii.
• Ramolit: Barbat care se gandeste la femei, numai pentru a se razgandi.
• Absurd: Sot care nu recunoaste ca nevasta are dreptul sa-l insele.
• Stofa: Tesatura care se poarta pe dinauntrul omului.
• Calambur: Balul mascat al vorbelor serioase.
• Avocat: Vorba multa, bogatia omului.
• Burlac: Joc de carti din care lipseste dama.
• Fante: Valetul damelor de... pica.
• Gaga: Filozof roman profund, dar adanc.
• Stab: Om pana la care te ridici aplecandu-te.
• Fabula: Animale care invata pe oameni cum sa se poarte in societate.
• Decolteu: Aeroport pentru aterizarea privirilor si decolarea dorintelor.
• Absint: Toulouse-Lautrec-ul bauturilor frantuzesti.
• Sarut: Bomboana care se consuma cu doua guri dintr-o data.
• Adulter: Casnicie cu dubla tractiune.
• Amor: Maladie care te tranteste, sanatos, la pat.
• Mumie: Femeie bine conservata, pana la adanci tinerete.
• Osanale: Tamaie la purtator.
• Bordeaux: Vin frantuzesc, falsificat veritabil, in celelalte tari.
• Fanfaron: Curcan care se lauda ca tata-sau a fost strut, si mama-sa, pasare Phoenix.
• Sifonier: Spatiu locativ pentru cei prinsi la nevestele altora.
• Nevasta: Persoana care te incanta o luna si te descanta toata viata.
• Papusa: Femeie care isi deschide ochii ca sa si-i arate, nu ca sa vada cu ei.
• Poet: Manca-rime.
• Zvon: Stire in nestire.
• Bacanta: Inger cu draci.
• Omida: Fluture casatorit.
• Bot: Gura data la imblanit.
• Antologie: Ghiveci de lauri.
• Anatema: Blestem cu patrafir.
• Frau: Cap de cal, in colivie.
• Brasoave: Minciuni ardelenesti.
• Carbune: Diamant in domino negru.
• Bicorn: Barbat insurat a doua oara.
• Parfum: Memoriile florilor galante.
• Lauza: Femeie mai usoara cu noua luni.
• Amvon: Tribuna electorala a lui Dumnezeu.
• Prostie: Creieri cu intermediari exclusi.
• Ambrozie: Bautura cu care se omeneau zeii.
• Abracadabrant: Cuvant care face pe nebunul.
• Purice: Cineva care nu se mai satura de tine.
• Oparit: Fiert pe dinafara si ars pe dinauntru.
• Gondola: Birja cu lopeti la roate si cu calul tenor.
• Perdea: Fereastra dupa care fetele batrane stau la poarta.

Tudor Musatescu

Motto: "Ridendo castigat mores („Razand, bicuim moravurile" - aforism antic)

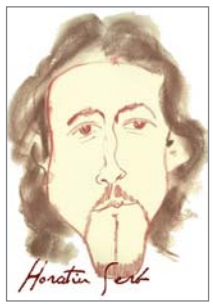

Antropologii cred ca rasul isi are originea intr-un gest agresiv, de descoperire a dintilor. Platon sustinea ca rasul este periculos pentru societate, fiind o grimasa nedemna pentru oamenii liberi, nobili, responsabili si, ca atare, trebuie lasat nebunilor, bufonilor, sclavilor si prostlor. Biserica Evului Mediu a dezvoltat conceptia diabolica despre ras, reprimand tot ce se referea la placere. Descartes considera rasul o pierdere a controlului de sine. Kant vorbea de functia terapeutica a rasului, iar Spinoza - de participarea rasului la natura divina a omului. Nietzsche asocia rasul intelepciunii, iar Kierkegaard si Jankélévitch considerau umorul drept posibilitatea omului de a-si depasi conditia, de a-si ascuti luciditatea. Schopenhauer afirma ca rasul apare la dezacordul dintre concept si realitate, iar Freud vorbea de relationarea a trei personaje in actul punerii in scena a rasului: cel care rade, victima, martorul-complice.

Rasul si umorul sunt determinate cultural, istoric si individual: unele persoane sau popoare rad cu usurinta, altele sunt cunoscute drept mai sobre si mai severe. Noi, romanii, suntem prin excelenta un popor vessel, care stie sa rada cu pofta, chiar si atunci cand trece prin cele mai grele momente. Asadar, sa radem cu "Nastratin" (chiar daca unii spun ca rasul ingrasa)!!!

Horatiu Serb

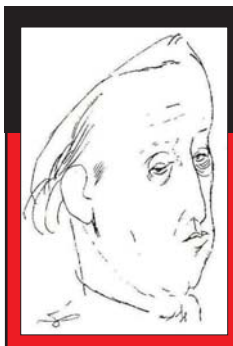

Razbunarea lui Papufili

Papufili, adica omul care si-a pierdut memoria intr-o marti, dupa ce-si consulta nodul batistei, se adresa infailibilului sau prieten:

- Scumpul meu Filipapu, crezi tu ca sunt fericit?

- Cred.

Papufili se grabi sa-si oglindeasca emotia in verigheta sotiei sale.

- Dupa sapte ani de convietuire plana, am aflat azi, draga mea, ca-s fericit. Multamesc discretiei tale, greu incercate in sapte ani de convietuire plana.

Si Papufili facu constiincios un nod la batista, ca sa nu uite ca-i fericit. Era intr-o marti, tocmai cand aniversa doua decenii de la pierderea memoriei, surprinse intr-o chelie, o gura, o singura gura, cu patru buze adulterine. Gura purta fracul lui Filipapu si decolteul sotiei sale. A doua zi demisiona din functia de manechin la fabricantul de sicrie. Se duse la baie, unde jura sa se razbune, impuscandu-se pe cadavrele celor doi mizerabili. Si, pe cand se imbraca, conform unui vechi obicei, ca sa NU UITE hotararea, isi facu un semn la tampla cu revolverul.

F. Brunea-Fox

Dragă Ancuța

Tata dormea pe , de nu îl puteai ridica de-acolo nici cu o și atunci m-am dus la bunica și i-am spus că-i trag un în dacă nu-mi dă bani de . Ea mi-a zis că a trebuit să-și aranjeze ca să poată să facă o pentru bunicu', dar până la urmă mi-a dat o pe care o avea ascunsă în .

Dănuț

DIN JURNALUL UNUI ETNOBOTANIST

Si uite ca a trecut si Bacul, iar cine spunea ca e o experienta foarte grea chiar habar nu stia ce spune. Pentru mine a fost cel mai cool episod din viata mea. A fost asa, un fel de doua feluri, un zbunti-zbunti foarte tare. Am reusit sa o combin si pe Maria, am facut schimburi de hartiute albe in baie, pana ne-am inverzit amandoi si am reusit sa scriem la romana cinci pagini despre viata poetei Nichita Stanescu. Apoi am facut cu mana la camera si chiar m-am cautat pe net cand am ajuns acasa, sa vad daca am iesit OK, dar nu m-am gasit. Cine stie, poate o sa posteze astia videoclipul mai incolo.

Pe drum spre casa, m-am impiedicat si de o frunza verde. Si a fost misto, ca am povestit despre asta la examenul de fizica. Profii chiar au zambit si cred ca si-au dat seama ca sunt un geniu, iar eu am invitat-o si pe tipa aia grasa la o bere, dupa. Mi-a dat cu geanta in cap si mi-a spus ca vreau sa o mituiesc. Da, a fost tare,ca m-a durut atat de tare capul, ca la filosofie am reusit sa scriu despre anatomia creierului ars. Si da, si de data asta le-a placut profilor, ca se uitau in lucrarea mea cu niste ochi bulbucati, mirati etc. Deci, clar, le-a placut.

Acuma, nu stiu. Intr-un fel a fost si ciudat. Ca ma enerva ingrozitor gangania aia care ma tot gadila pe floci si balaurii din pereti si curcubeul care iesea din capul profului cu ochelari si lumina aia orbitoare care tot iesea din pixul cu care scriam etc. Dar nu-i bai, ca am scris toate astea acolo, ca sa inteleaga domnii corectori ca eu sunt un geniu. Nah, si pana la urma au venit si notele, si eu am luat 2, 3 si 1. Deci, 6. Asa ca astept sa vina facultatea, sa vad acolo ce mai e.

Desigur, multi prieteni ma fac tocilar. Imi spun ca am invatat prea mult, ca sunt aiurea, ca nu stiu ce. Iar eu le-am zis clar ca sunt fraieri. Ca am stiut sa ii zambesc frumos grasei aleia, balena si uite, m-a trecut. Da, nimeni nu ma crede. In fine, ei is prosti.

Si ma gandeam ca ma duc mai departe la medicina. Da, clar... Am auzit ca sunt tipe foarte sexy, prostute, usor de aburit. Asa ca, acum invat pentru admitere. Tocmai am vorbit cu o prietena buna pe Facebook si mi-a explicat anumite faze despre materia cenusie. Eu ii ziceam ca totul e o inventie, dar ea - nu si nu. Pana la urma, am invitat-o la o cafea si am rezolvat problema pe cai amiabile. Si am mai aflat si cateva chestii interesante despre anatomie. Fain Facebook-ul asta. E chiar mai misto decat Google. Si sincer, la fizica numai de acolo am invatat. M-a meditat la Webcam o tipa din India. Mama, si ce fizic avea! Cred ca de-aia am si luat cea mai mare nota la fizica. Asa ca, la sfarsit, am zis ca e foarte fain sa fii elev sau student, iar cine spunea ca Bacul e greu, chiar nu stia despre ce vorbeste...

Carolina Raluca Cristea

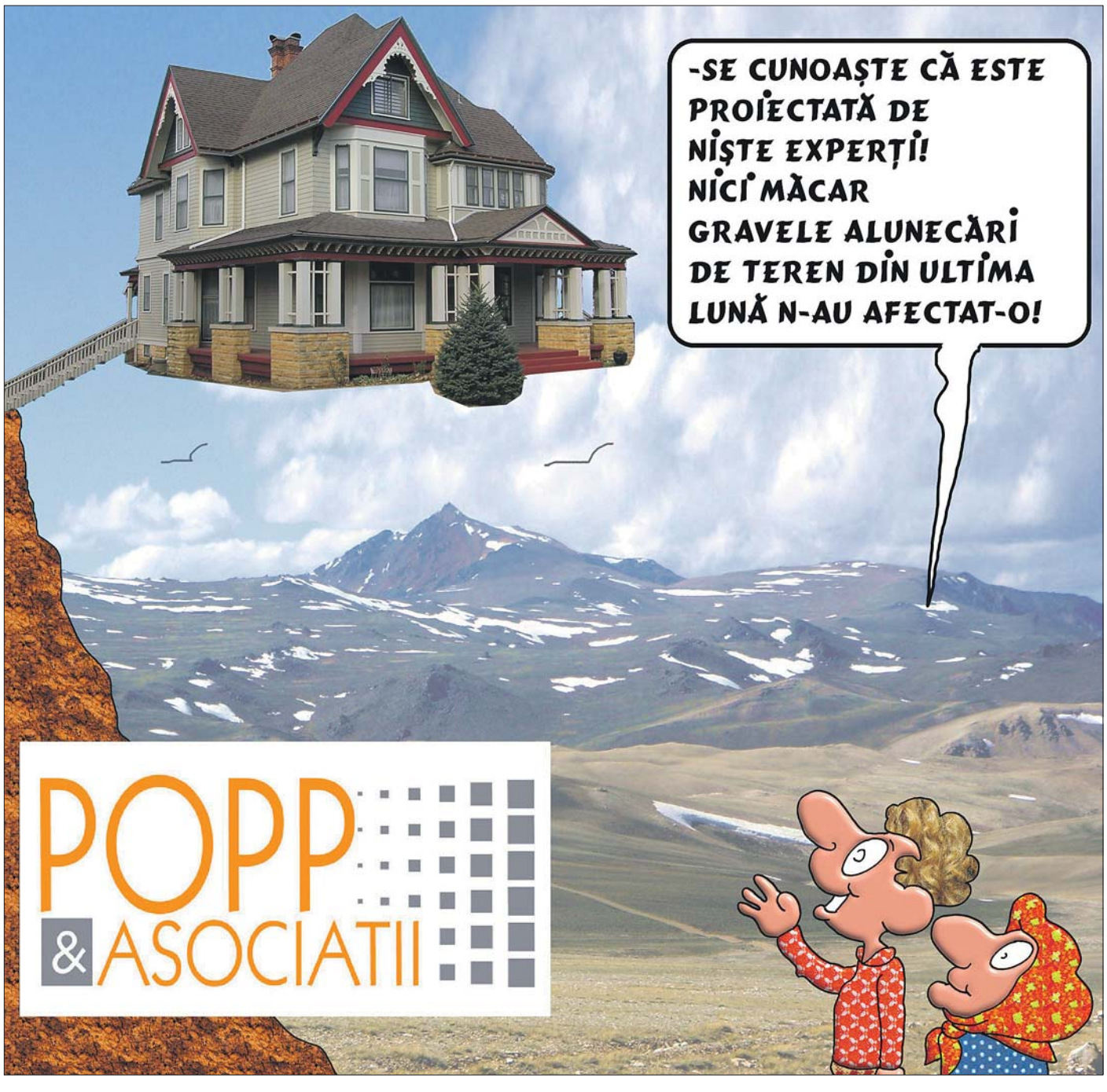
-SE CUNOAȘTE CĂ ESTE PROIECTATĂ DE NIȘTE EXPERȚI! NICI MĂCAR GRAVELE ALUNECĂRI DE TEREN DIN ULTIMA LUNĂ N-AU AFECTAT-O!
POPP & ASOCIAȚII

Te-a abandonat iubitul? Trimite-ne poza lui și noi vom compune pentru tine un mesaj de adio care să-l doară.Ai mai jos un mic exemplu, unde tânărul din imagine poate fi chiar fostul tău prieten. Nu ezita!
Păr slinos.
Chewing gum
Urechi clăpăuge și murdare.
Strabism pronunțat.
Tricou găsit la groapa de gunoi.
Aurolac
Rapăn
Pantaloni primiți la un parastas.
Chiștoc adunat de pe jos.
Gumari ieftini cumpărați pe datorie.
Text(opțional)
Te părăsesc, ești f.urât,
De la coadă pân' la rât!
Și am ajuns să nu mă mir
Că fetele-ți dau cu sictir!

CHITANTA

Tanta, domnisoara Tanta
E-o duduie foarte sic -
Zvelta, cu ochi mari si negri
Cap superb, nasucul mic,
Picioruse dulci si durde
Si, cand trece ea prin Tei
Toti barbatii o admira:
„Ma, halal de mama ei!“
Ce profesie-are Tanta?
Uite, n-as putea sa spun!
Nici nu ma intereseaza
Chiar daca o presupun.
Dar cum tanta-i delicioasa
S-are maniere fine
Nici nu vreau sa stiu ce face
Nici cu ce si nici cu cine.
Ca vecini de bloc, se-ntampla
Ca sa-i cer un ac sau ata
Sau imi cere ea o carte,
Pana maine dimineata.
O vecinatate draga
Ne prinde zilele-n catuse,
Ca ades intru la Tanta
Fara sa mai bat la usa.
Tot asa, intr-o seara, intru.
Era iarna grea si ger -
Si-o gasesc in pielea goala,
Stand langa calorifer.
Naucit de frumusetea-i,
Dau sa ma retrag un pic
Iara Tanta-mi spune: „Intra,
Intra draga, nu-i nimic!“
Am intrat si, beat de farmec,
O-ntrebai plin de mister:
„Pentru ce stai goala, scumpo
Langa calorifer?“
„Fiindc-a fost proprietarul“,
Mi-a raspuns sagalnic Tanta,
„Mi-am platit la el chiria
S-uite-acum usuc chitanta!“...

Ion Pribeagu

GALERIA ATELIER HORAȚIU

Str. Smardan nr. 37 (in Centrul Istoric al Capitalei). Se lucreaza la fata locului si la locul fetei. O permanenta expozitie cu cei mai inzestrati caricaturisti ai timpului, de-a lungu' si de-a latu', de-a adancu' si de-a inaltu'.

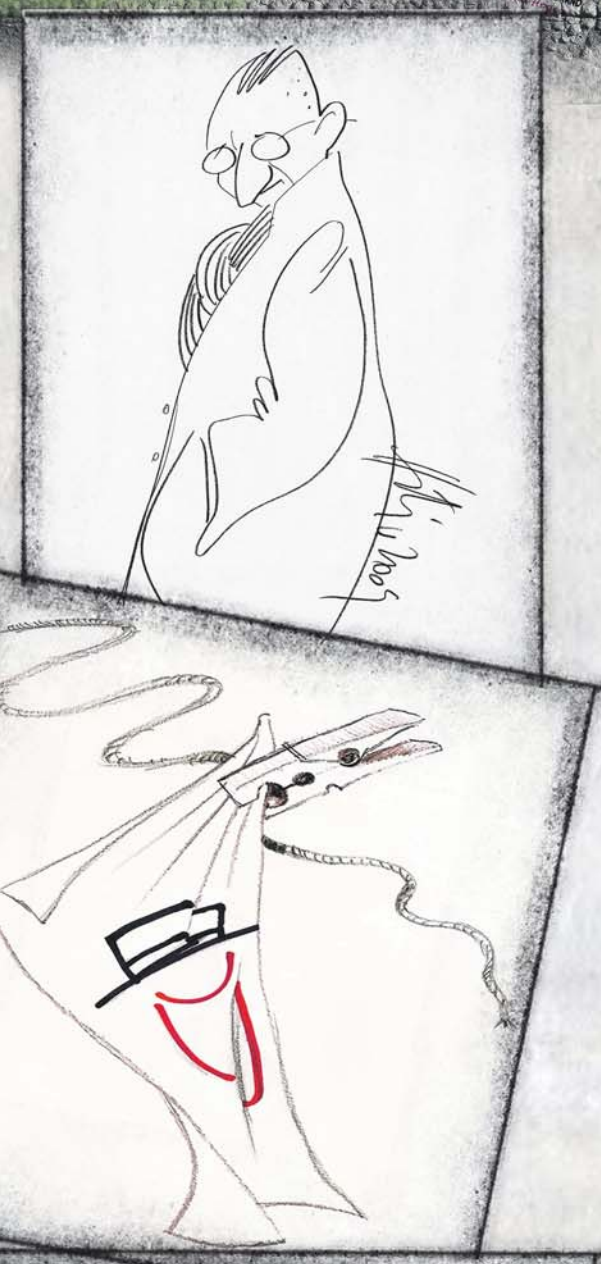

CÂND SONORUL ÎL INVENTĂM NOI...

Arta si pachetul pentru cina

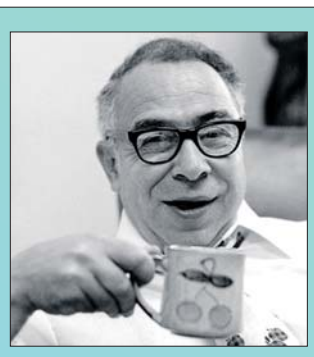

Art Buchwald (1925 - 2007), editorialist si umorist celebru al presei si literaturii americane, si-a inceput cariera la Paris, unde a lucrat timp de 14 ani, s-a intors in SUA in 1962, iar in 1982 a fost distins cu Premiul Pulitzer pentru Comentariu si in 1986 a fost ales membru al Academiei Americane si al Institutului de Arte si Litere. A publicat in Washington Post si International Herald Tribune. A scris 30 de carti, printre care se numara: „Leaving Home“ (Putnam, 1994); „I'll Always Have Paris“ (Putnam, 1995); „I Think I Don't Remember“ (Putnam, 1987); „Stella in Heaven: Almost a Novel“ (Putnam, 2000). „Beating Around the Bush“ (Seven Stories, 2005), care este si ultima lui carte, reprezinta o colectie a articolelor ce i-au aparut in presa americana.

Intr-una dintre zile, am intrat intr-un magazin cu autoservire, ca sa cumpar ceva pentru cina. Pe drum, dupa ce am cumparat cele necesare, m-am abatut pe la o sala de expozitii unde tocmai se vernisase o expozitie pop-art. Ambalajul cumparaturilor mele era destul de greu, asa ca l-am asezat pe podea, intr-unul din colturile salii. Dupa aceea am plecat spre casa, fiind foarte fascinat de ceea ce am putut vedea.

- Dar unde sunt cumparaturile? m-a intrebat sotia.

- Drace! Am strigat, le-am uitat la expozitie!

Am plecat repede inapoi spre sala, dar am ajuns prea tirziu. Pachetul meu obtinuse premiul cel mare.

- V-am cautat pina acum, dar n-a fost chip sa va gasim, zise proprietarul salii. De ce nu v-ati scris numele pe aceasta opera de arta?

- Bine, dar... nu e o opera de arta... Sunt niste biete cumparaturi pentru cina familiei...

- Nu numai ca e un mare artist, dar are si simtul umorului! Zise unul dintre membrii juriului.

- Acest lucru se poate vedea si din lucrarea prezentata, adauga un altul din juriu. Urmariti numai modul rafinat in care aceasta sticla de sos de rosii se sprijina pe borcanul cu carne de porc si fasole.

- E un geniu pur si simplu, ii sufla o doamna insotitorului ei. Uita-te atent ce ingenios este asezat pe o parte borcanul acela cu compot de piersici... Nici Wathel n-a mers atat de departe!

- Eu cred ca marele premiu i-a fost acordat pentru felul in care colacul acela este asezat pe fundul pachetului, ii raspunse insotitorul. Sunt curios ce mutra ar fi facut Picasso daca ar fi putut vedea asta...

- Stiti, am spus, va sunt profund recunoscator pentru tot ce ati facut pentru mine, dar acum trebuie sa-mi iau pachetul si sa plec acasa.

- Sa-l duceti acasa? Facu plin de mirare proprietarul galeriei. Pai eu tocmai vi l-am vindut astora doi pentru 1.500 de dolari!

- Dar am dat pe ele numai 18 dolari, am tinut eu sa precizez.

Art Buchwald

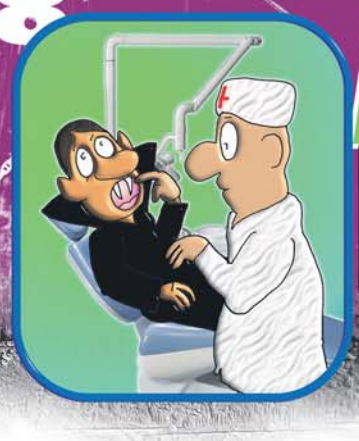

ANTOLOGIA EPIGRAMEI ROMÂNESTI (I)

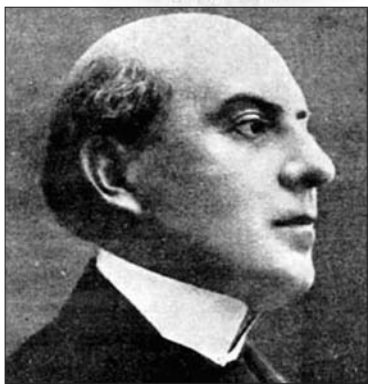

Antologia dlor N. Crevedia si Calotescu-Neicu, aparuta intr-o ingrijita tinuta editoriala la Cartea Romaneasca din Bucuresti, este incontestabil o carte de succes. Scriitorul si ziaristul Crevedia se bucura de simpatia admirativa a presei, a mai tuturor revistelor literare, de dreapta si de stanga. In plus, e si un fel

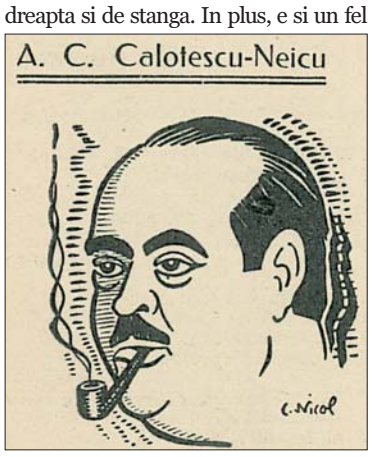

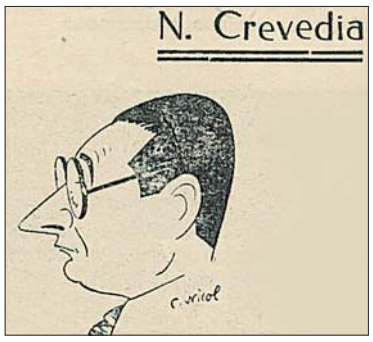

de enfant gaté al unor oameni cu mare inraurire in opinia publica si literara, ca Nichifor Crainic si Dragos Protopopescu, care-l rasfata, considerandu-l un liric nou, viguros in expresie si nu mai putin un pamfletar incisiv si epigramist plin de savoare. Pe dl Calotescu-Neicu il cunosc mai putin, dar cred ca nu merita „ni cet exces dhonneur, ni cette indignité“, cu care l-a stigmatizat pana prea tinereasca si, deci, implacabila, a dlui Octav Sulutiu, de la „Romania literara“.

Oricate lipsuri ar avea, antologia are si un mare merit. A trezit interesul publicului, al presei si al criticii pentru un gen literar cazut de mult in desuetudine in Franta si care da literaturii noastre, cum prea bine a observat chiar filozoful Conte Keyserling, un aer de spiritualitate latina si de umor spontan si sanatos. Epigramele antologiei sunt precedate de o buna introducere, in care se face un istoric aproape complet al acestui capricios gen literar.

Este de netagaduit ca supremul maestru al tuturor epigramistilor a fost Martial. Daca s-a putut spune despre Voltaire ca a fost magazinul de idei al veacului sau, Martial poate fi considerat ca cel mai imens rezervoriu de spirit al tuturor secolelor. N-a existat scriitor, celebru sau obscur, sa nu imprumute de la el o idee sau o forma. Moliere, Goethe, Voltaire, Schiller, Lessing, Shakespeare si toti scriitorii din secolul al XVII-lea si al XVIII-lea au cules flori din Martial ca din gradina lor. E cert ca romanii liberi n-au avut nici un epigramist de seama. Perfectiunea acestui gen pare ca apartine acelei civilizatii foarte inaintate si vecine cu decadenta si sclavia. In astfel de epoci, fiecare voieste sa aiba spirit si succes usor. Nimeni nu se opreste la o lucrare obositoare. Singura calitate a scriitorului este sa distreze si sa nu fie ridicol. Trebuie sa ne amintim ca, si in Franta, epigrama a culminat inainte de marea revolutie, cand patru versuri spirituale erau suficiente pentru a te inalta la Academia Franceza. (E cazul Marchizului de St. Aulaire, stramosul fostului ministru al Frantei la Bucuresti si mare filoroman.)

Vorbind de stramosul nostru Martial, nu ma pot opri de a cita trei versuri care ne intereseaza in special pe noi, romanii:

Cornu Sarmatici ter perfida
contudit Istri
Sudantem getica, ter nive lavit
eguum
Templa Deo, mores populis, dedit
otia ferro!

Adica:

De trei ori Istrul si Sarmatul inalta
o frunte rebela,
De trei ori Domitian infrange
indrazneala lor si scalda,
In zapezile Daciei, calul sau alb de
spume
El reda templele zeilor, moravurile
popoarelor si sabiei pace!

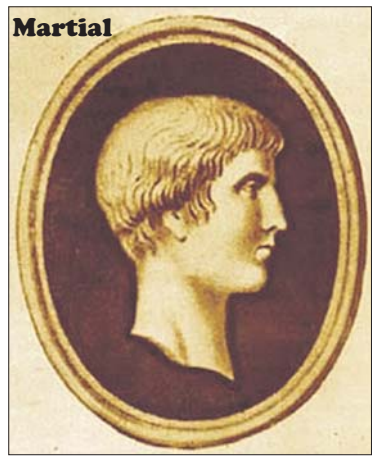

Martial, al carui spirit sarcastic facea spaima si deliciul contemporanilor sai, a scris totusi nenumarate madrigale. Voi cita unul foarte delicat (90, cartea XI):

Intacta quare mittis mihi, Polla,
corones?
A te vexates malo tenere rossas.

Care s-ar putea talmaci astfel: „Pentru ce, Polla, imi trimiti coroana de o fragezime atat de curata? Imi plac mai bine rozele cand s-au vestejit in mainile tale“.

Iata de acelasi si o epigrama tare (93, Contra lui Zoil):

Mentitur qui te vitiosum. Zoile,
dixit.
Non vitiosus homo es, Zoile, sed
vitium!
Zoile, minti cand iti dai titlul de
vicios.
Tu nu esti un om vicios, Zoile, esti
viciul insusi!

Dupa Martial, poetii francezi au detinut laurii epigramei, schimbandu-i sensul de inscriptie si transformand-o intr-o arma ascutita de polemica si duel. Epigrama, totusi, de-a lungul veacurilor, a mai pastrat ceva din caracterul primordial al inscriptiei. Cand vezi un monument, te intrebi, cu ce scop e ridicat si de cine? Inscriptia monumentului iti raspunde. Tot astfel o buna epigrama are doua parti. Una care atata curiozitatea, descriind, in culori vii, un subiect oarecare, alta, care, printr-un vers neasteptat, da solutia acestui fel de problema. Prima parte tine locul monumentului, a doua a inscriptiei. Aceasta comparatie dezvaluie tot mecanismul epigramei. Iata pentru ce, in epigramele reusite, autorul se fereste de a incarca cu expresii violente inceputul lor, ci debuteaza, in mod perfid, cu elogii, pentru a provoca, la sfarsit, surpriza, prin concluzia neasteptata si intepatoare. Pentru a completa cititorilor nostri, informati mai cu seama in domeniul vast al literaturii germane, notiunile asupra acestei poezii, devenite esentialmente franceza, vom reaminti ca Montesquieu, in faimoasele sale Lettres persanes, defineste epigrama: o mica sageata care tinteste precis si pricinuieste o rana adeseori adanca si nevindecabila cu doctorii!

Distinsii autori ai antologiei, bine, larg documentati, citeaza cu drept cuvant pe Clément Marot, celebru poet francez, nascut la Cahors in 1495, fost valet de chambre si favorit al Margaretei d'Angouléme si Francisc I, ca valoros succesor in epigrama al lui Mellin de St. Gelais. Acesta isi facuse o asa de temuta reputatie, ca marele Ronsard, pe atunci tanar, scria: „Et fais que devant mon Prince, / Désormais plus ne me pince, / La ténaille de Mellin!“... Probabil ca verva epigramistului stransese in clestele ironiei sale neinduplecate mana delicata a lui Ronsard, chiar in fata regelui. (Nu vi se pare ca istoria se repeta si ca epigramistii isi continua obiceiul la dejunurile recente de la palatul regal?) Mellin de St. Gelais a murit pe la 1588 si a lasat multi urmasi si imitatori. E de remarcat ca Boileau si Voltaire, genii eminente ironice, au ramas totusi inferiori in epigrama unor scriitori lipsiti de talentul, prestigiul si reputatia lor. Ultimii epigramisti francezi au fost Lebrun (Ponce Dénis Ecouchard, 1729 1807), Chénier (Marie Joseph), fratele poetului André Chénier, nascut la 1764, la Constantinopol si mort la Paris dupa marea revolutie, Baour de Lormian, celebru prin polemici in distihuri avute cu colegul sau de lirism si de academie, Lebrun.

Epigrama franceza moare odata cu restauratia si e inlocuita de caricaturi si de legendele lor. Iar mai tarziu de impetuozitatea presei cotidiane, care izbeste in cei mai cu talent, fara menajamente si fara reticente. Revolutia Franceza - cu Drepturile Omului acordand libertate de a cugeta si de a scrie - fabula, apologul si epigrama s-au perimat cu desavarsire, fiecare putand sa-si spuna parerile fara frica si fara inconjur. Jurnalismul, intradevar, tinde nu numai in Franta, dar chiar la noi si pretutindeni, sa inlocuiasca, pe langa satira si epigrama, mai toate genurile literare. Aici vedem cum presa de partid, cand e condusa de un fruntas politic, combatand un regim advers, cauta sa i se substituie. Presa e azi si oda de odinioara si ditirambul, care s-a perimat nu din lipsa de epitete, ci din lipsa de eroi. Ea este de asemeni elegia care plange pe ruinele trecutului si inlocuieste cu succes elocinta, critica si morala.

Trebuie sa recunoastem ca, pe cand vechile forme literare tind sa dispara, inghitite de noua sensibilitate iesita din ciocnirea razboiului cu ideologia dezamagita a unei tinerimi nesatisfacute, jurnalismul prinde aripi noi si se impune printr-o cultura moderna, prin indrazneala, talent si curaj. Presa a devenit trambita de aur a reputatiilor care se ridica si epitaful gloriilor care se duc. S-o salutam dar cu multa simpatie, mai cu seama cand e nationalista, crestina si monarhica. (Va urma)

Cincinat Pavelescu

ANUNT EXCLUSIV
Revistă națională de imobiliare
-Mda, văd anunțul, dar vă spun că sigur casa asta nu e de vânzare! V-aș recomanda o revistă națională de imobiliare de o seriozitate maximă!
ANUNT EXCLUSIV
Anunțuri

NICOLAE-PAUL MIHAIL

Argonautica

Au tras la tarm, vaslind printre bulboane,
Iason cu cei 50 de-argonauti,
Insa vaslasii (fiind si cam statuti)
S-au risipit prin sat, pe la vadane.

Numai Iason, condus de zei tacuti,
Fiind gazduit la casa cu balcoane,
Zari regina (trup de milioane)
Si cum sa stai de lemn, sa n-o saruti?!

Retrasi in „tete-a-tete“, intr-un coclaur,
Cu trupurile strans imbratisate,
Ea-l intreba ce cautau prin sate?...

La care el, cu vorbe tremurate,
Ii spuse: „- Caut lana cea de aur...“
Si-atunci regina il lasa s-o cate.

SAREA & PIPERUL

NĂZDRĂVĂNIILE lui ANTON PANN (II)

Anul 1826 aduce ceva nou in viata lui, si anume legatura cu meleagurile valcene. Documentele vremii il gasesc in acest an oranduit „dascal de muzichie“ la scoala de pe langa Episcopia Ramnicului si cantaret la biserica „Buna Vestire“. In activitatea sa de la Episcopie, Anton Pann a avut ca scop principal romanizarea si modernizarea muzicii bisericesti, dovada fiind manuscrisele redactate cu scrisul fin al psaltului, constand in cantari specifice cultului ortodox: polieleuri, axioane, doxologii. In acelasi timp, preda lectii de muzica maicilor de la manastirile „Dintr-un Lemn“ si „Surupatele“, care erau incantate de „glasul mangaios al psaltului“.

In timpul sederii la Ramnicu-Valcea, Anton Pann a locuit in imobilul din strada Stirbei Voda (azi muzeul memorial Anton Pann), aflat pe acea vreme la marginea orasului, pe drumul Cheii si al Olanestilor. Este cea mai veche cladire din Ramnicu-Valcea, care mai pastreaza stilul acesta de constructie curat romanesc, cu specificul zonei valcene.

Dupa o a doua pribegie (1828) la Brasov, unde se dusese cu Anica, o tanara pe care o rapise dintr-o manastire pentru a si-o face sotie, Pann ajunsese sa publice cate o carte pe an. Pentru asta, avand nevoie de bani, lucra ca dascal si profesor de muzica. Subiectele le imprumuta din carti, dar mai ales din nesecata bogatie a literaturii populare, pe care a cunoscut-o din gura oamenilor. Avea multe de povestit, fiindca asa cum spunea el: „Ca d-alde aceste-n lume/De cate s-au savarsit, /Fabule, istorii, glume, /N-au niciodata sfarsit“. Anton Pann a trecut la cele vesnice in ziua de 2 noiembrie 1854. Este inmormantat la biserica Lucaci din Bucuresti, din apropierea casei sale. In curtea bisericii, pe o modesta lespede de piatra, sunt sapate trei din cele cinci strofe ale epitafului pe care si l-a compus singur: „La mormant ca sa-mi radice / Un stalp ca un monument/De marmura, sa nu-i strice / Taria vrun element. / Carele lucrat sa fie / Cvadrat si lucrat frumos, / Si pe dansul sa se scrie / Aceste versuri din jos: «Aici s-a mutat cu jale / In cel mai din urma an / Care in cartile sale / Se citeste Anton Pann. / Acum mana-i inceteaza, / Ce la scris mereu sedea, / Nopti intregi nu mai lucreaza / La lumina carti sa dea. / Implinindu-si datoria / Si talantul nengropand, / S-a facut calatoria, / Dand in lume altor rand»“.

> „Cantaretul de giumbusuri, lautarul literar al petrecerilor, ghidusul de ietacuri, amorezatul care cauta la ferestruicele casutelor de mahala, prinzand ceasul cand lipseste respectivul jupan, tovarasul ceasurilor de veselie ale preotilor, dascalilor, tarcovnicilor, carora li zice pe glas de psaltichie lucruri care fac parte din placuta slujba a Satanei“.
>
> (Nicolae Iorga, in „Istoria literaturii romanesti“)

Muzica Imnului National

Anul 1848 il gasea pe Anton Pann la Ramnicu Valcea. Parasise Bucurestii din pricina molimei de holera. La 11 iunie izbucneste ca o uriasa flacara Revolutia si se intinde in intreaga tara. G. Dem. Teodorescu scrie ca: „Anton Pann lucra peste Olt pentru realizarea ideilor nationale si canta triumful revolutiunii printr-un imn, de care s-a vorbit in organele de publicitate ale epocii“. Este vorba de un document publicat in „Monitorul Roman“, inserat in colectia „Anul 1848 in Principatele Romane“, in care, la 30 iulie 1848, comisarul de propaganda al districtului Valcea, Dumitru Zaganescu (fratele eroului din Dealul Spirii), raporta Ministrului Treburilor din Launtrul Tarii Romanesti cadrul in care fusese sarbatorita revolutia in orasul Ramnicu-Valcea si care mentioneaza si participarea lui Anton Pann: „Intr-acest pompos constitutiu, aflandu-se si d-lui Anton Pann, profesor de muzica, impreuna cu cativa cantareti de aceeasi profesie, au alcatuit o musica vocala cu nisce versuri prea frumoase puse pe un ton national plin de armonie si triumfal, cu care a ajuns entusiasmul de patrie in inimile tuturor cetatenilor“.

Evenimentul se petrecea joi, 29 iulie 1848, „intr-o campie inconjurata cu arbori, ce este la marginea cetatii“, adica actualul parc Zavoi, prilej cu care s-a depus juramantul pe Constitutie, s-au sfintit steagurile revolutiei si s-a cantat „pentru prima data in Tara Romaneasca“, intr-un cadru oficial, dupa afirmatia lui Vasile Roman, viitorul Imn de Stat al Romaniei, „Desteapta-te, romane!“. Anton Pann a fost cel care a pus pe muzica versurile poeziei „Un rasunet“, scrisa de brasoveanul Andrei Muresanu prin 1842. Gheorghe Ucenescu, elev al lui Anton Pann si unul din admiratorii acestuia, ne relateaza cum in casa lui Muresanu, unde se intalneau Nicolae Balcescu, Ion Bratianu, Gh. Magheru, Cezar Bolliac si Vasile Alecsandri, cu totii fiind in cautarea unei melodii pentru poezia „Un rasunet“, cel care a gasit melodia „veche, taraganata“, dar devenita atat de vibranta in posterioritate, a fost Anton Pann. Aceasta melodie nu era alta decat romanta „Din sanul maicii mele“, alcatuita in 1839 pe versurile lui Grigore Alexandrescu. Vorbind despre Muresanu si „Un rasunet“, George Calinescu numeste aceasta poezie „Marseilleza romana“, iar pe Anton Pann il considera „acel Rouget de Lisle roman“, comparandu-l cu Claude Joseph Rouget de Lisle (1760-1836), ofiterul francez care a compus „Marseilleza“, imnul revolutiei franceze de la 1789.

In alte opere ale sale a prelucrat scrieri populare ca „Hristoitia“ (cuprinzand reguli de buna purtare), „Inteleptul Archir cu nepotul sau Anadam“, „Noul Erotocrit“. Scrierile sale cele mai de seama sunt insa: „Fabule si istorioare“, „O sezatoare la tara“, „Calatoria lui Mos Albu“, „Culegere de proverburi“, „Povestea vorbii“, precum si „Nazdravaniile lui Nastratin Hogea“. „Fabule si istorioare“ au aparut in 1841 si sunt povestiri in versuri, multe dintre ele cu morala. Lucrarea „Versuri muzicesti“ apare in 1830, fiind o culegere de cantece carora le adauga si „cateva versuri politicesti“ de care spunea autorul: „Socotesc ca nimanui nu-i vor fi spre vatamare“. Urmeaza „Poezii deosebite“ sau „Cantece de lume“ (1831), „Indreptarul betivilor“ (1832), „Noul Erotocrit“ (1837), „Poezii populare“ (1846).

Horatiu Serb

TIN LAVIR
Un plus de putere si confort !

Confort tot anul !
Încălzire iarna
Răcire în timpul verii

O nouă tendință: încălzire regenerativă iarna și răcire vara.
Numai la ROTEX : Comfort 365 - Intregul sistem de la o singură sursă!

Generare energie | Distributie a energiei

Pompe de căldură ROTEX HPSU | Panouri solare ROTEX Solaris | Pardoseală ROTEX Monopex | Ventiloconvectori ROTEX HP convector

0721.290.217
www.tinlavir.ro
www.rotex.com.ro

ROTEX
a member of DAIKIN group

SINGURA REVISTA DE PAMFLET (INTER)URBAN SI CARICATURA DE BRAND

APARE SAPTAMANAL ● 1 – 7 AUGUST 2011

Tiparita in 7.500 de exemplare
ISSN: 2069 – 7104
Theodor Sperantia nr. 14,
Sector 3, Bucuresti
www.nastratin.ro • office@nastratin.ro
Publicatie membra BRAT
GRUPUL DE PRESA MEDIA BLOC

FONDATOR:
IOAN SORIN ROSU

DIRECTOR GENERAL:
VLAD HOGEA
0742.303.623
hogea@mediabloc.eu

ART DIRECTOR:
MIHAI MATEI
matei@mediabloc.eu

EDITOR COORDONATOR:
HORATIU SERB
serb@mediabloc.eu

COLEGIUL DE ONOARE:
HORATIU MALAELE
MIRCEA COSEA
cosea@b-a.ro
GEORGE IVASCU
OLIMPIAN UNGHEREA
ungherea@b-a.ro
NICOLAE-PAUL MIHAIL
nicomah@mediabloc.eu
ELIS RAPEANU
elis@mediabloc.eu
GEORGE CORBU
corbu@mediabloc.eu
ADRIAN MARACINEANU
maracineanu@mediabloc.eu

SENIOR EDITORI:
MARIUS C. ROMASCANU
romascanu@mediabloc.eu

DANIEL NEGUT
negut@b-a.ro
CLAUDIA DANILIUC
claudia@b-a.ro

COLABORATORI SPECIALI:
DR. TEES, TUDOR MIHAESCU, CAROLINA-RALUCA CRISTEA OSTAP MARDARE, STEFAN SUCITU, MARIN CRETU

SECRETARIAT DE REDACTIE:
RALUCA IOSIFIDIS
raluca@b-a.ro

DTP:
OPD

TIPAR:
UNITED PRINT
021/345.52.12
office@unitedprint.ro

DISTRIBUTIE NATIONALA:
MEDIA GAMMA PUBLISHERS
021/202.82.06
difuzare@medienholding.ro
in retelele de difuzare: TUTUN SI ZIARE, MILLENIUM PRESS, SIC PRESS 2008, NIMSOC, CALLIOPE, PRESS COM, AMO PRESS

ABONAMENTE:
ZIRKON MEDIA, MANPRES

POȘTA REDACȚIEI

DORU, Caracal – Ceea ce scrieti ni se pare de-a dreptul ireal. Rar ne-a fost dat sa contorizam o ditamai gramada de imbecilitati, platitudini si greseli de ortografie intr-un text atat de scurt. Va morfinati ca aveti talent, ca meritati sa va bagam in seama, ba sa va mai si publicam. Draga domnule, aveti tupeu cat incape si, mai mult ca sigur, sunteti si bolnav de nervi. Iar stupiditatea compunerilor dvs. scolaresti, pe care le considerati „proza umoristica“, depaseste orice imaginatie. Va sfatuim sa faceti un dus rece si sa spargeti toate oglinzile din casa. Poate asa veti reveni, cat de cat, cu picioarele pe pamant.

VIRGIL, Tg. Mures – Am stat mult in cumpana daca sa publicam sau nu epigramele pe care ni le-ati furnizat. Editorul Coordonator a zis sa le publicam, ca sunt inspirate. Apoi a venit Art Directorul si a zis sa nu le publicam, ca nu cadreaza cu linia revistei. Mai pe seara, bine dispus, Directorul General a bagat iar materialul in pagina, dar, a doua zi dimineata, Fondatorul, intr-un moment de irascibilitate motivata, a dat telefon la DTP si, in final, n-a mai aparut nimic. Ce sa zicem? Nu aveti noroc. Mai incercati.

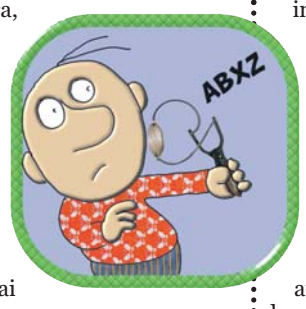

FELICIA, Bucuresti – Ne trimiteti copii xerox dupa niste desene inepte, undeva intre carioca si creion chimic, despre care pretindeti ca ar fi niste opere de tinerete ale lui Nicolae Grigorescu. Avem dubiile noastre intemeiate ca lucrurile ar sta chiar asa. Oricum, pe vremea aia nu existau carioci. Iar suma pe care neo cereti in schimbul acestor „creatii inedite“ rivalizeaza cu datoria publica a Greciei si a Italiei la un loc! Drept cine ne luati?!

COSTACHE, Brasov – Materialele pe care ni le-ati expediat prin posta sunt realmente excelente. Colegiul de Onoare al revistei „NASTRATIN“ va felicita calduros pentru harul deosebit, pe care il aveti atat la scris, cat si la desenat. Umorul dvs. de cea mai buna calitate (chiar genial, am zice!) merita sa fie popularizat pe scara larga. Din pacate, va comunicam ca nu avem cum sa va debutam. Spatiul editorial al publicatiei noastre este, in acest numar, extrem de restrans; abia au incaput cateva poezii indoielnice, provenite de la un nepot de-al patronului, precum si niste caricaturi fara sare si piper, mazgalite de amanta directorului. Dvs. stiati cum merge treaba in mass media, asa ca, la o adica, nu intelegem cum de v-ati facut iluzii.

-Nu concurăm! V-am depășit pentru că distribuim materiale publicitare în peste 750 de locații premium din țară și n-avem timp de pierdut!
SPHINMedia
indoor advertising
rețea națională de standere informative indoor

-Ok, dar, hai mai într-o parte! Poarta e prevazută cu camere de supraveghere și n-aș vrea să mă vadă stăpâna!
DIAFAN
de 20 de ani împreună!

ANUNT IMPORTANT

Iata cifrele comunicate de Serviciile de Statistica, pentru perioada 1 mai – 31 iulie: 543.285-6.282.826-602-603-604-106-206-1.285.938.743-680-780-579-911. Nu se stie la ce se raporteaza aceste cifre, dar suntem bucurosi sa le comunicam cititorilor, care au latitudinea de a le folosi dupa gustul si dorinta lor...

ALINA MANOLE LA RAPORT

„Dumnezeu are un umor teribil!“

Alina Manole a fost declarata una dintre cele mai frumoase voci din muzica romaneasca tanara si este prima cantareata de folk-jazz din Romania. Sociolog, realizator de emisiuni radio si compozitor, Alina desfasoara o activitate concertistica bogata si este invitata in permanenta la manifestari musicale importante. Albumul „Luna Patrata“, pe care l-a lansat la finele lunii martie 2009, este considerat unul dintre cele mai bune materiale discografice ale genului. In iarna aceluiasi an, Alina Manole a lansat un maxi-single intitulat „Cu drag“, continand piese de iarna - compozitii proprii. Pentru toamna anului 2011, este anuntata aparitia celui de-al treilea album de autor.

Nastratin: Esti o fire vesela sau, mai degraba, melancolica?

Alina Manole: Draga Nastratin... baleez! Predominanta imi este dispozitia senina, in care pana si lucrurile cele mai negre au pe alocuri o bulina simpatica de roz. Evident, Xanax-ul ajuta... (Rade.)

Nastratin: Crezi in vorba din batrani: „Sa faci haz de necaz“?

Alina Manole: E lege! Daca ti se duce hazul, necazul te baga in stari de sarcofag. Sunt claustrofoba, asa ca ma scot cu glume...

Nastratin: Muzica ta este cam trista. Totusi, cat este ironie si autoironie in ce transmiti publicului?

Alina Manole: Hai sa-ti spun un banc „profesional“. Un sociolog sta cu o parte a fundului pe un cub de gheata si cu cealalta parte pe o plita fierbinte (vezi ce frumos evit cuvinte din DEX, da?)... (Rade.) Prin natura meseriei va spune... „Ei bine, pe medie stau bine“... Desi sunt sociolog, nu iti voi spune ca pe medie muzica mea nu-i trista... Iti voi spune doar ca o parte a pieselor sunt triste pentru ca si tu si altii au trecut prin ce povestesc eu acolo. Adica prin relatii normale, in care dragostea cea mare e de fapt supusa greselii. Tuturor ni se darama uneori postamente. Da, muzica mea e ironica la adresa intamplarilor care ne duc in jos. La naiba, tot ne ridicam si radem de soarta. Dumnezeu are un umor teribil, stii doar!

Nastratin: Cum au aparut piesele vesele: „Casatorie in stil italian“, „Asa si asa“ sau „Am un pitic“?

Alina Manole: Stai sa completez lista de piese vesele: „Concomitent“, „Tu taci”, „Prietenul invizibil“, „Ea nu ma stie”... si mai sunt! Sunt piese ritmate in care se intampla ce spuneai tu mai devreme: fac haz de necaz ba de amantele care distrug casnicii, ba de iubirile care nu pot fi aratate lumii...

Nastratin: Canti folk sau, mai bine zis, in ce gen se poate incadra ceea ce canti, daca se poate?

Alina Manole: Cant folk-jazz. Insist incapatanat pe sintagma asta. Nu e folk clasic, nu e nici jazz. E o struto-camila pe care am expus-o si

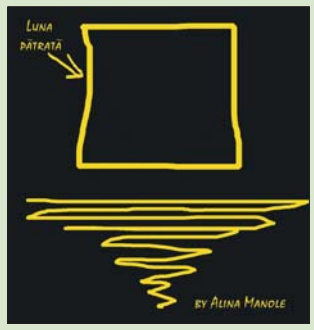

impus-o cand toata lumea ma intreba pe unde ma aflu. Muzical vorbind, am argumente. Mai am o sintagma pe care am tot vazut-o preluata de la noi de PR-isti pentru alte trupe si formule: Muzica Altfel.

Nastratin: Te consideri un model pentru cei din jurul tau?

Alina Manole: Daca ma gandesc la nefumatori... nu! (Rade.)

Nastratin: E adevarat ca viata de cuplu reprezinta un izvor nesecat de teme muzicale si artistice in general?

Alina Manole: In muzica de pe la noi (ca-i folk, pop, rock), in general, auzi piese despre cele doua mari etape din viata unui cuplu: Indragostirea si Despartirea. Ei bine, fix despre asta NU cant. Viata de cuplu e suculenta ”intre”. „Intre“ - punct.

Nastratin: Crezi ca luna poate sa fie patrata?

Alina Manole: Ce vrei sa insinuezi?

Nastratin: Cum va arata noul album pe care stiu ca il pregatesti?

Alina Manole: De aratat va arata bine, tin mult la cum se prezinta retinei. De ascultat, sper sa fie perfect!

Nastratin: Te-ai intors de la „Folk You“, mai are vreo legatura festivalul din Vama Veche cu folkul sau s-a „manelizat“?

Alina Manole: Da, are. Nu, nu se „manelizeaza“. Da, unele experimente nu merg. Sper ca toata lumea sa invete cate ceva din editia de anul acesta.

Nastratin: Ce culoare are muzica ta?

Alina Manole: Verde-Verde!

Nastratin: Cand ne vedem la Reghin sa ne delectam cu o portie de „barszaska“[1]? (Hi, hi, asta e o intrebare pentru „Nastratin“ - editia de Transilvania, pentru ca Editorul Coordonator e reghinean!!!)

Alina Manole: Anul asta am venit pentru prima data la Reghin si nu mi-a venit sa cred ce public aparte am avut. Am intalnit oameni tare frumosi si nu o spun ca sa-i vad si data viitoare la concert! Cat despre „barzashka“... o minunatie! Ne vom vedea cred ca daca nu la final de vara, cu siguranta dupa lansarea albumului nou. Oricum voi anunta pe blog (blog.alinamanole.ro) si prin celelalte mijloace de comunicare cam care imi vor fi traseele.

Nastratin: Spune-mi un banc scurt si bun, poate sa fie si o intamplare reala!

Alina Manole: Ah, si aveam cel putin unul bun, dar trebuie cenzurat... (Rade.)

Nastratin: Un gand bun pentru sugubatul „Nastratin“?

Alina Manole: Cand nu-si baga dracul coada, sa-si bage „Nastratin“ hazul!

(A consemnat Horatiu Serb)

1 „Barszaska“ – specialitate culinara din zona Reghin, care este, de fapt, un schnitzel cu branza rasa si mujdei de usturoi.

HOROSCOPUL MAYAS

ATENȚIE! VALABIL DOAR PÂNĂ ÎN 2012!

PÎTPALACUL
(16septembrie-3octombrie)

Un lăudăros fără pereche.Nici nu există pe Terra atâtea femei câte pretinde el c-a avut! În realitate, succesul e modest. Cunosc un pitpalac care a schimbat mii de deodorante până și-a dat seama că femeile nu-l plăceau oricum.

COȚOFANA
(4octombrie-10noiembrie)

Bărbatul coțofană este foarte timid.Nici dacă e singur în cameră, nu se dezbracă dacă lumina nu e bine stinsă.Pentru că este atât de rușinos, la prima întâlnire cu o fată, vine însoțit de părinți sau trimite pe altcineva. O zodie dificilă.

PITULICEA
(11noiembrie -1decembrie)

Bărbatul pitulice este extrem de inventiv. A brevetat parașuta cu senzor (se deschide automat la contactul cu solul), găina modificată genetic(acoperită cu fulgi de porumb delicioși) ș.a. Temeți-vă de ingeniozitatea lui în pat!

COLIBRI
(2decembrie-9ianuarie)

Ordonat, îi place ca fiecare lucru să fie la locul lui, numai că nu știe care-i acel loc.Când își face din sex o meserie,"Costumul lui Adam" devine salopeta lui de lucru!

Sperăm ca v-a plăcut! În numărul următor: Horoscopul Ostrogot!

11009
5 948491 310015